

Gid jeg var en morgenvind

(Ønskerne)

Tekst: B. S. Ingemann, Melodi: Fr. Kuhlau

1.

Gid jeg var en Morgenvind!
Sagte skulde jeg da svæve
Hist til hendes Leje ind,
Over hendes Lokker bæve,
Kysse hendes Rosenkind,
Blidt opløse Silkebåndet
Under Pigens kydske Barm,
Og forsvinde, elskovsvarm,
Af den Yndige indåndet.

2.

Gid jeg Glædeståren var,
Som i hendes fromme Øje
Stundom glindser, stille, klar,
Når hun stirrer mod det Høje!
Ingen Spotter mig da så;
Men sødt svimlende jeg skulde
I den ædle Barm nedrulle,
Og i Salighed — forgå.

3.

Gid jeg var en hellig Tanke,
Som i hendes Sjæl opstår,
Når i Elskovsdrøm hun går,
Når hun føler Hjertet banke
anende, og længselfuld!
O! da skulde underfuld
Vore Væsner sig forene,
Tvende Dråber i et Væld,
Samme Tanke, samme Sjæl
I det skønt-harmonisk Ene.

Bernhard Severin Ingemann, 1789-1862
Daniel Friedrich Rudolph Kuhlau, 1786-1832